

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21140/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца „SERBIA BROADBAND – SRPSKE KABLOVSKE MREŽE“ ДОО Београд, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Дејан Вуковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александра Арсић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1000/23 од 10.05.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1000/23 од 10.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1000/23 од 10.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 556/21 од 10.03.2022. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење јавног извршитеља Александра Николића из ... ИИВК 909/20 од 19.10.2020. године и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му за комерцијално пружање услуга из области кабловских телекомуникација исплати укупан износ од 12.238,55 динара, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, како је то ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1000/23 од 10.05.2023. године, ставовима првим и другим изреке, преиначена је наведена првостепена пресуда у погледу износа од 1.242,55 динара и камате на тај износ утолико што је одржано на снази решење јавног извршитеља Александра Николића из ... ИИВК 909/20 од 19.10.2020. године за износ од 1.242,55 динара са законском затезном каматом од 26.09.2019. године до исплате и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 39.700,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до

исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.700,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите у овом спору је исплата дуга за пружене услуге кабловске телевизије према испостављеним рачунима. Чињенично-правни закључак другостепеног суда је да потраживање тужиоца према туженом у износу од 1.242,55 динара према рачуну од 31.08.2019. године као веродостојној исправи није застарело према члану 378. став 1. тачка 2. Закона о облигационом односима до момента подношења иницијалног акта - предлога за извршење на основу наведеног рачуна. Стога нема места одлучивању о посебној ревизији туженог ради новог тумачења права у вези истакнутог приговора застарелости потраживања, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, по оцени Врховног суда не постоји ни потреба за уједначавањем судске праксе јер тужени уз ревизију није доставио супротне одлуке из којих би произишло да је на другачији начин одлучивано о приговору застарелости потраживања у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда донете у поступку о спору мале вредности ревизија није дозвољена. Због тога се у овој врсти спора дозвољеност ревизије не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

Иницијални акт - предлог за извршење поднет је 25.09.2020. године. Вредност предмета спора је 1.242,55 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то

ревизија туженог није дозвољена без обзира на преиначујућу одлуку другостепеног суда.

На основу наведеног, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић